

Măhrama lui Moise

9 mai 2005

Gili Cârstea

Cu ceva ani în urmă, pastorul comunității noastre prezenta incidentul teribil de la Cadeș-Barnea, insistând cu argumente că a fost voia și planul Domnului ca Israel să nu intre în Canaan, ci să rămână în pustie și să piară acolo. A fost șocat când cineva s-a ridicat din sală și a citit paragraful din Spiritul Profetic în care se spune că nu a fost voia Domnului ca Israel să se întoarcă în pustie.

Acesta este un caz tipic despre natura progresivă a luminii cerești. El ne ajută să înțelegem ce se întâmplă atunci când refuzăm lumina crescândă motivați de dragostea de a rămâne credincioși luminii deja primite.

Pastorul judecase corect. Scriptura spune foarte clar că Dumnezeu a poruncit lui Moise să trimită pe cei doisprezece spioni. Dacă este așa, vina pentru eșecul lui Israel îi aparține în întregime. Eliminând posibilitatea că Dumnezeu nu știa ce o să urmeze, singura soluție acceptabilă rămâne planul ascuns de a-i măcelări și a-i întoarce în pustie. În acest caz, toată scena cu supărarea și omorârea spionilor necredincioși nu a fost decât o perdea de fum care să mascheze scopurile ascunse ale lui Dumnezeu de a nu le permite să intre în Canaan.

Asemenea episoade au marcat timp de milenii gândirea umană despre caracterul divin, iar ele continuă să afecteze grav imaginea noastră despre Dumnezeu. Se întâmplă așa deoarece poporul lui Dumnezeu nu este încă dispus să accepte noi raze de lumină despre raportul Scripturii. Nu înțelegem că au fost perioade ale istoriei în care copiii lui Dumnezeu nu puteau să suporte descoperirea completă a scopurilor și caracterului lui Dumnezeu, nici procedura Sa cu păcatul și păcătoșii.

Vine o vreme însă când raze prețioase de lumină încep să lumineze evenimente obscure ale istoriei, care par să contrazică Scriptura, deși ele nu fac decât să completeze un tablou care nu putuse fi prezentat în toată splendoarea lui din cauza împietririi și orbirii inimii omenești. Așa s-a întâmplat cu episodul Cadeș-Barnea. Prin serva Sa aleasă, Dumnezeu a completat informațiile lipsă, aruncând o nouă lumină asupra întregii chestiuni.

În Patriarhi și Profeti, sora White afirmă fără sfială că nu a fost planul lui Dumnezeu ca țara să fie spionată de căpeteniile lui Israel. Iată cuvintele ei:

“La unsprezece zile după ce au plecat de la muntele Horeb, au tăbărit la Cadeș, în pustia Paran, care nu este departe de frontiera cu țara promisă. Aici, poporul a propus să fie trimise niște iscoade spre a cerceta țara. Chestiunea a fost prezentată înaintea Domnului de Moise, și cererea a fost aprobată, cu indicația să fie aleși pentru această misiune lideri din fiecare seminție” (PP 387).

Pentru orice teolog cu scaun la cap, aceasta este o afirmație fără acoperire. Scriptura nu spune nicăieri așa ceva. Ea spune că “Domnul a vorbit lui Moise” și i-a zis “trimite niște oameni să iscodească țara Canaanului,” iar Moise i-a trimis “după porunca Domnului” (Num 13:1-3). Ce se întâmplă aici?

Se întâmplă că Moise a pus o măhramă pe scrierile lui tot așa cum și-a pus o măhramă pe față, ca slava lui Dumnezeu să nu sperie de moarte pe acei oameni cu inima împietrită. Vine o vreme însă când măhrama trebuie dată la o parte, ca slava lui Dumnezeu să nu mai fie învăluită în mister, iar poporul să poată privi acea slavă, SINGURUL mod de a fi schimbați: “Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului” (2 Cor 3:18).

Suntem schimbați “din slavă în slavă,” adică treptat, ca să nu fim șocați comparând acea slavă cu nelegiuirea cruntă a inimii omenești. Pentru aceasta Dumnezeu S-a lăsat acoperit cu o măhramă, a acceptat să fie prezentat ca un om cu aceleași slăbiciuni ca și noi, mândros, răzbunător, supărăcios, neînduplecat sau războinic.

A sosit timpul ca măhrama să fie dată jos – în Hristos – descoperind procedura impecabilă a Tatălui nostru ceresc de-a lungul întregii istorii a păcatului. Celor care sunt dispuși să primească raze noi de lumină – razele strălucitoare ale soarelui neprihăririi – Duhul Sfânt le va descoperi pe Tatăl în toată splendoarea Lui, demascând toate operațiunile secrete prin care vrăjmașul a aruncat vina fărădelegilor lui în spatele lui Dumnezeu.

Doar când acel caracter va fi văzut în lumina neprihăririi lui Hristos va fi sănătos și corect ca el să fie “reprodus în mod desăvârșit” în poporul Său, așa cum așteptăm noi să se întâmple de o sută de ani încoace.

Până atunci, ne desfătăm că stăm tare la vechile hotare, evitând cu dibăcie să nu fim loviți de noile raze de lumină și continuând să citim Scriptura acoperită de măhrama lui Moise, liniștiți că Dumnezeu trebuie să fie și drept, nu-i așa?